

ԲՈՒԿԱՅԻ ՈՐԸ

Վ. ԵՄՄԱՆՈՒԵԼ

ՆԿԱՐՆԵՐԸ

ՍԵՍԻԼ

ՈԼԴԻՆԻ

ՊԵՏՅՐԱՏ

1936

ՅԵՐԵՎԱՆ

825.
Է-44

8215

ե-44

ս. ի.

Վ. ԵՄՄԱՆՈՒԵԼ

ԲՈՐԿԱՅԻ ՈՐԸ

Ն կ ա Ր Ե Ր Ր
Ս Ե Ս Ի Լ Ո Լ Դ Ի Ն Ի
Ռուսեր. Բարգմանեց
Հ. Տ. ԱՎԱԳՅԱՆ

1009
32074
4077

ՊԵՏԱԿԱՆ ՀՐԱՏԱՐԱԿԶՈՒԹՅՈՒՆ
ՅԵՐԵՎԱՆ
1 9 3 6

15.04.2013

616

ՆԱԽԱԴՊՐՈՑԱԿԱՆՆԵՐԻ ՀԱՄԱՐ

ԲՈՐԿԱՅԻ ՈՐԸ

ԻՆՁ ԿՊԱՏՄԵՐ ՇՆԻԿԸ, ՅԵԹԵ ԿԱՐՈՂԱ-
ՆԱՐ ԽՈՍԵԼ ՈՒ ԳՐԵԼ

Արթնացա բարկացած՝ — չթողեցին մի լավ քնեյի: Կես գիշերին ինչ վոր մի մարդ կամացուկ մտավ խոհանոց լուսամուտից: Ինչու դռնով չեկավ: Յես ուզում եյի հաջել, բայց նա մի լավ կտոր միս գցեց ինձ: Քանի վոր յես հյուրասիրվում եյի, մարդը հավաքեց մի կույս գդալ, պատառաքաղ, դանակ և դրեց տոպրակի մեջ:

Յերբ պատրաստվում եր գնալ, այդ անբաղաքավարին վոտքը կոխեց պոչիս վրա: Յես վռնացի ցավից և բերանս գցեցի նրա վոտքին: Այդ վախկոտը տոպրակը գցեց ու փախավ, — ելի խոհանոցի լուսամուտով:

Իմ հաջոցը բոլոր տնեցիներին արթնացրեց: Տանտերս ու տանտիրուհիս վազեցին յեկան խոհանոց և իսկույն նկատեցին տոպրակը լիքն իրերով: Բանից դուրս յեկավ, վոր յես գող եմ փախցրել: Այդ դեպքի շնորհիվ ինձ անվանում եյին հերոս, գրկում եյին, փաղաքշում անվերջ:

Առավոտը շուտ յեկան տանտիրոջ յերե-
խաներն ու վզիս կապեցին մի կարմիր ժա-
պավեն: Զարդարեցին ինձ խրավիլակի նման:
Դե, ինքներդ ասացեք, ի՞նչ լավ բան կա այդ
ժապավենների մեջ: Աշխարհումս ժապավեն-
ներից ավելի վատ բան չկա:

- 8 ժ. 30 ր. Դժվարությամբ եմ նախաճաշում, ախոր-
ժակ չկա:
- 8 ժ. 35 ր. Կերա կատվի ձագերի նախաճաշը:
- 8 ժ. 36 ր. Կռվեցինք կատվի հետ (ձագերի մոլը):
Զգվելին այնպես ե չանգոռում: Բոլորովին չար-
ժի նրա հետ կռվել:

Տանտիկինը լողացնում է ինձ: Ինչ մի լավ բան է վոր: Դնում են քեզ տաշտի մեջ, շուրը լցնում վրադ ու սկսում են սապնել գլխից մինչև պոչը: Կատուն նայում եր ինձ և նենգորեն քմծիծաղ տալիս: Թող ծիծաղի: Նա ստիպված է ինքն իրեն լողացնելու, իսկ ինձ համար ամեն ինչ տան տերերն են անում: Բայց, ճիշտն ասած, շատ ավելի լավ է, յերբ դու սև ես—ավելի քիչ ես կեղտոտվում: Թե չե ամեն անգամ ինձ մատ կպցնելիս, հետքերը մնում են իմ սպիտակ բրդի վրա: Սվելի գարմանալի տեսք եմ ունենում յերբ դռնապանը ավելով մի լավ հասցնում է ինձ: Դե, հո չի կարելի լողանալ որեկան տառ անգամ:

9 ժ. 20 ր.

Ահա և յես լողացա: Ընդհանուր ցնծություն: Ինձ փաղաքշում են և անվանում — սիրելի, թանկագին, մաքուր, քաջ շնիկ:

9 ժ. 30 ր.

Հենց վոր բաց արին մուտքի դուռը, յես դուրս թռա փողոց և մի լավ թավալեցի փողու ու ցեխերի մեջ: Յերբ յես վերադարձա տուն, բոլորը շշմած նայեցին ինձ:

Այս անգամ ինձ ներեցին — դե, յես, ինչքան շլինի, հերոս եմ, չե՞:

9 ժ. 40 ր.

Յես բարձրացա տատիկի մահճակալին և սկսեցի թավալել մաքուր անկողնի վրա: Բայց գիտե՞ք ինչ ոյին հանեց պառա՞մն իմ գլուխը: Պարզ ե, ի հարկե—նա ինձ չի սիրում և միշտ կատվին ե յերես տալիս: Եհ, ինչ ուզում ե լինի:

ժ. 10-ից
մինչեմ
10 ժ. 15 ր

Թափահարում եյի պոչս:

10 ժ. 18 ր. Յեղախոհանոցում: Տանտիկնոջ ուշքը վրան
չեր, և յես սեղանի վրայից մի կոտլետ թրո-
ցըրի:

10 ժ. 20 ր. միջեմ
12 ժ. Նիրհում եյի:

12 ժ. 30 ր. Ճաշում եմ:

12 ժ. 35 ր. Ուտում եմ կատվի ձագերի ճաշը:

12 ժ. 40 ր. Ելի ինձ վրա հարձակվեց կատուն: Անպի-
տանը չանգոեց իմ հետևի վոտքը: Յես չու-
ղեցի շարունակել կռիվը:

Զմուռանամ վրեժը ձագերից հանել:

1 ժամը Ճաշին փոքրիկ Զեկը ինձ վրա յեր նե-
տում հացի գնդիկները և մի հատ ել խփեց
ուղիղ քթիս: Յես տարա վիրավորանքը: Դրա
փոխարեն Պեգգին սեղանի տակ նետեց ինձ
համար մի լավ կտոր կարկանդակ: Հրաշալի
աղջիկ ե:

1 ժ. 20 ր. Բախտավոր պատահումնք. — մառանում մի
մեծ ափսե վողողուն ձուկ ընկավ ձեռքս: Յես
անմիջապես մաքրազարդեցի ափսեն:

1 ժ. 30 ր. Սարսափելի ցավում ե փորս:

1 ժ. 32 ր. Փորիս ցավը քանի գնում սաստկանում ե:

1 ժ. 33 ր. Սոսկալի, անտանելի ցավում ե փորս:

Մեռնում եմ:

1009 4077 39074 7108

1 ժ. 35r. Մտա տատիկի մահճակալի տակ: Մի քիչ
լավ եմ:

1 ժ. 40r. Լավ եմ:

1 ժ. 46r. Բուրբուրին լավ եմ: Դա զուտ անհանգրստություն էր: Չնայած դրան — յես խորհուրդ կտայի տանտիկնոջը չթողնել բաց-բաց այդպիսի համեղ բաներ:

Նորից յես ինձ զգում եմ շատ առույգ: Մի քան անգամ պտույտ գործեցի սենյակի շուրջը: Ցնծությունից չգիտեմ ուր գնամ, ինչ անեմ: Վերջ ի վերջո ցատկում եմ տան տիրոջ ծնկներին, վորը նիրհում էր բազկաթռի մեջ:

Տանտերը վախեցած արթնանում է և հայհոյում այնպիսի խոսքերով, վոր յես յերբեք նրանից չեյի լսել: Գործերը վատ են գրնում: Պիտի պատժեն անպատճառ: Պեզգին աշխատում է պաշտպանել ինձ: Բայց տանտերը լուրջ բարկացած է և հրամայում է աղջրկան ծեծել ինձ: Շատ լավ է: Կատարյալ բավականություն է: Պեզգին չի ծեծում ինձ, այլ կարծես շոյում է: Չնայած դրան յես կադկանձում եմ և ձևացնում, իբր թե ցավում ե:

Ժ. 2-ից
 մինչեւ
 3 ժ. 13 r. **Վոչ մի լավ բան դրանում:**
 3 ժ. 15 r.
 մինչեւ
 3 ժ. 30 r. **Բարկանում եյի:**
 3 ժ. 46 r. **Մի ոտար տղա ներս մտավ ու քաշեց
 պոչիցս: Յես հարձակվեցի նրա վրա: Ի՞նչ է,
 յես հո խաղալիք չեմ:**
 3 ժ. 52 r. **Նորից փորձում եյի կրծոտել մորթե գոր-
 գիկը:**

ժ. 4-ից
մինչեւ
5 ժ. 15 r.
5 ժ. 15 r.
5 ժ. 20 r.
մինչեւ
5 ժ. 30 r.
5 ժ. 30 r.

Քնած էյի:

Արթնացա: Յերկար քորում էյի ինձ:

Նորից քնեցի:

Նորից քորում էյի ինձ: Բռնեցի մի լու:

- 6 ժամը Յեղա խոհանոցում: Թռցրի մի քանի կը-
տոր վոսկոր:
- 6 ժ. 15 ր. Փախցրի կատվի ձագերին:
- 6 ժ. 20 ր. Այնքան ուրախ եմ — ոգնեցի մկներին
փախչելու կատվի ձեռքից:

6 ժ. 25 ր. Բակի խորքերում գտա կոնֆետի մի տուփ:
Լիզեցի: Վնաս չունի:

7 ժամը Ընթրեցի: Կերա առանց ախորժակի,—չա-
փից դուրս ելի կերել այսօր:

7 ժ. 15 ր. Ուտում եմ կառվի ձագերի ընթրիքը:
Բայց յես կուզեյի, վոր այդքան հաճախ նը-
րանց ձուկ չտային: Յես կհիվանդանամ դըս-
նից:

7 ժ. 25 ր. Շատ վատ եմ զգում ինձ: Վոչինչ չեմ
կարողանում անել: Հենց այդպես ել կուզեյի
պառկել վառարանի մոտ: Ինձ թվում է, վոր
յես ել առաջվա Բոբկան չեմ:

8 ժամը Ուռն: Ախորժակս լավանում է:

8 ժ. 1 ր. Գայլի ախորժակ ունեմ:

8 ժ. 6 ր. Հոտոտում եմ խոհանոցի հատակը: Վերցրի
մի ածուխի կտոր, մի կտոր սխտոր, հին սաճը,
չորացած հացի մի կտոր և կես մետրի չափ
ամուր պարան: Ածուխից հետո ինձ, նույնիսկ
պարանը դուր ե գալիս:

8 ժ. 40 ր. Բավական է վոր հույսդ դրիք ուրիշների
վրա՝ կարելի չե ստուկել քաղցից: Բարեբախտա-
բար յես գտնում եմ ճաշարանում բրնձի պու-
դինգ: Լիզում եմ բալի ոշարակը, մնացածը թող-
նում եմ հյուրերին:

8 Ժ. 45 Բ.

Գնում եմ խոհանոց: Նստած եմ վառարանի մոտ և ձևացնում եմ, իբր թե չգիտեմ թե ինչ ե բալի ոշարակը: Բայց գարշելի կատուն այդտեղ ե, և ինձ թվում ե, գլխի յե ընկնում ամեն բան: Ինչ իրավունք ունի նա նայելու ինձ այդպիսի նենգությամբ, Այ թե ինչ սուսիկն ե: Ինչ լավ կլինի նրան մի դաս տամ: Յես գաղտագողի մոտենում եմ հետևից և փորձում եմ կծել նրան: Բայց նա հարձակվում ե ինձ վրա և արյունլի անում իմ թաթը: Յես վռնում եմ ցավից,

8 Ժ. 50 Բ.

Ինձ մոտ ե վազում Պեգգին (նա արդեն պառկում եր քնելու), շոյում ե ինձ, ասում ե կատվին, վոր նա զգվելի չաըն ե, տալիս ե ինձ մի կտոր շաքար և դնում ե վերավորված թաթիս վրա հացի փափուկից շինած մի թրջոց: Ինչքան ե սիրում ինձ այդ աղջիկը:

Ուտում եմ թրջոցը:

9 ժ. 5 ր.
9 ժ. 8 ր.
9 ժ. 10 ր.

Սկսում եմ ներհեյ:

Ներհում եմ:

Պառկում եմ փողոցի վրա: Լույսը հանգ-
ցրած է:

Այ թե ինչ որ եր:

Խմբագիր՝ Ա. Հայրյան, տեխ.
խմբագիր և լիտոնկարիչ Սերոբ
Գառապարյան, սրբագրիչ՝ Հ. Մա-
նուկյան, գրադար՝ Ա. Սայադյան:
Գլավիճի լիազոր 291, պատվեր
1304, հրատ. 3535, տիրած 5000
Պետերաի տպարան:

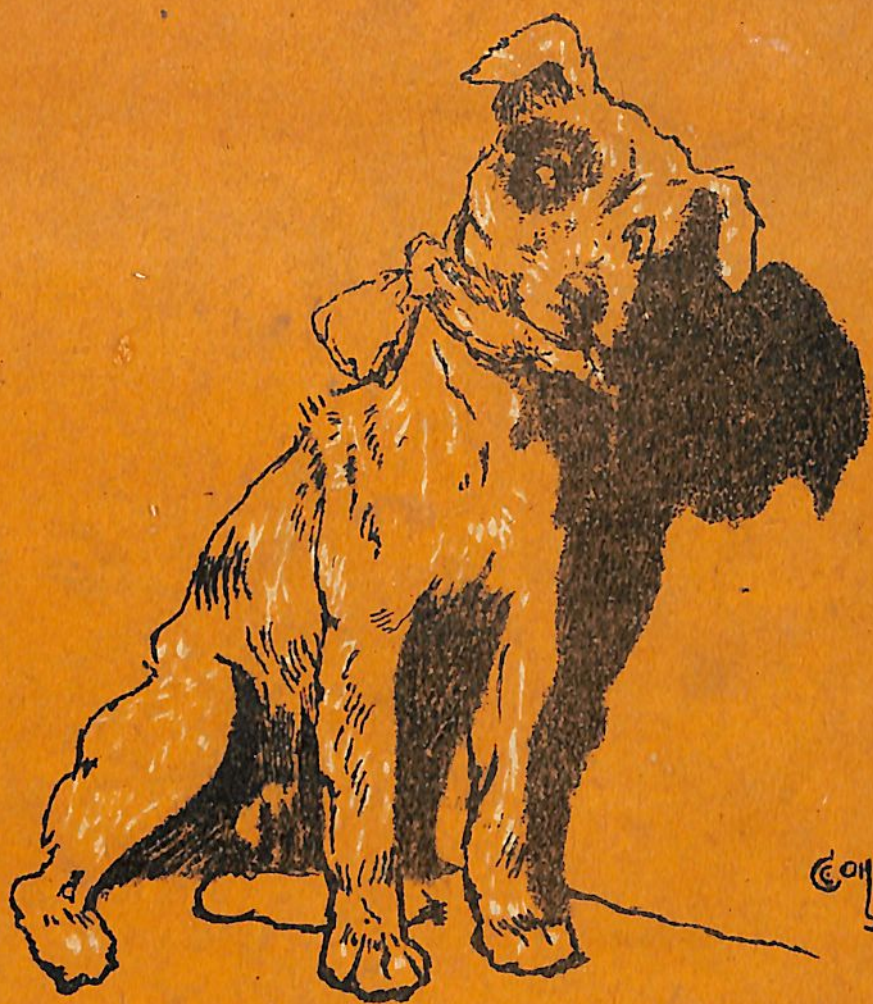

ՀՀ Ազգային գրադարան

NL0388983

616

Сон
А

В. ЭМАНУЭЛЬ
БОБКИН ДЕНЬ
ГИЗ ССРА, Эривань, 1936